

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان نگهدارنده متادون بر بهبود اختلالات خلقی-عاطفی معتادان زندانی

محل انتشار:

اولین همایش علمی پژوهشی علوم تربیتی و روانشناسی آسیب های اجتماعی و فرهنگی ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

امین قشلاقی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمین

عباس شمس - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خمین

سیدرضا میرمهدی - استاد یار گروه روانشناسی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

هدف از انجام این پژوهش اثربخشی درمان نگهدارنده متادون بر بهبود اختلالات خلقی-عاطفی معتادان زندانی شهر گلپایگان در سال 1393 بود. روش: این پژوهش به روش نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون پس آزمون با-گروه گواه انجام شد. نمونه شامل 30 معتاد در زندان شهرستان گلپایگان بود که به شیوه در دسترس انتخاب و باروش گمارش تصادفی به دو گروه آزمایش (15 نفر) و گواه (15 نفر) تقسیم شدند. گروه آزمایش به مدت 2 ماه تحت درمان با متادون قرار گرفتند و گروه گواه درمان خاصی را دریافت نکردند. پرسشنامه سلامت روان scl90 برای جمع آوری داده مورد استفاده قرار گرفت. یافته ها: نتایج نشان داد که میانگین نمره اختلاف روانی کل در گروه آزمایش بهتر از گروه گواه بود همچنین نمرات: افسردگی، اضطراب، پرخاشگری در گروه آزمایش به طور معناداری کمتر از گروه گواه بود. نتیجه گیری: درمان نگهدارنده متادون به عنوان یکی از روش های مناسب برای ترکمواد بر بهبود اختلالات خلقی-عاطفی معتادان موثر است.

کلمات کلیدی:

اعتیاد، درمان نگهدارنده متادون، اضطراب، افسردگی، پرخاشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/366838>

